

EWANGELIA (Mk 10, 35-45)

Jakub i Jan, synowie Zebedeusza, podeszli do Jezusa i rzekli: «Nauczycielu, pragniemy, żebyś nam uczynił to, o co Cię poprosimy».

On ich zapytał: «Co chcecie, żebym wam uczynił?»

Rzekli Mu: «Daj nam, żebyśmy w Twojej chwale siedzieli jeden po prawej, a drugi po lewej Twojej stronie».

Jezus im odparł: «Nie wiecie, o co prosicie. Czy możecie pić kielich, który Ja mam pić, albo przyjąć chrzest, którym Ja mam być ochrzczony?»

Odpowiedzieli Mu: «Możemy».

Lecz Jezus rzekł do nich: «Kielich, który Ja mam pić, wprawdzie pić będziecie; i chrzest, który Ja mam przyjąć, wy również przyjmiecie. Nie do Mnie jednak należy dać miejsce po mojej stronie prawej lub lewej, ale dostanie się ono tym, dla których zostało przygotowane».

Gdy usłyszało to dziesięciu pozostałych, poczęli oburzać się na Jakuba i Jana. A Jezus przywołał ich do siebie i rzekł do nich:

«Wiecie, że ci, którzy uchodzą za władców narodów, uciskają je, a ich wielcy dają im odczuć swą władzę. Nie tak będzie między wami. Lecz kto by między wami chciał się stać wielkim, niech będzie sługą waszym. A kto by chciał być pierwszym między wami, niech będzie niewolnikiem wszystkich. Bo i Syn Człowieczy nie przyszedł, aby mu służyli, lecz żeby służyć i dać swoje życie jako okup za wielu».

„DZIENNICZEK” ŚW. SIOSTRY FAUSTYNY (Dz. 184, 282, 267, 270)

Dlatego obcuję z tobą jako dziecię, aby cię nauczyć pokory i prostoty.

Każde uniżenie duszy twojej widzę i nic nie uchodzi uwagi mojej - pokornych wywyższam aż do tronu swego, bo tak chcę.

Kto chce się nauczyć prawdziwej pokory, niech rozważy mękę Jezusa.

Bez pokory nie możemy się podobać Bogu. Ćwicz się w trzecim stopniu pokory, to jest nie tylko się nie tłumaczyć i uniewinniać, jak nam coś zarzucają, ale cieszyć się z upokorzenia. (...) Prawdziwe dzieła Boże zawsze napotykają na trudności

i nacechowane są cierpieniem. Jeżeli Bóg będzie chciał coś przeprowadzić, czy wcześniej, czy później przeprowadzi, pomimo trudności przeprowadzi, a ty tymczasem uzbrój się w wielką cierpliwość.

- ➔ Bez pokory nie możemy się podobać Bogu. Bóg pokornych wywyższa aż do tronu swego. Czy uświadamiam sobie swoją pychę i proszę o dar pokornego i prostego serca?
- ➔ Podziękuję Jezusowi za Jego Słowa i poproszę o dar Ducha Świętego, aby mnie oczyszczał z każdego przejawu pychy i wyniosłości.